

מסכת בכורות

פרק ה משנה ג

הצורים באזן הבכור, הרי זה לא ישחת עולמית, וברי רב**י אליעזר**. וחייבים אומרים, כייניד לו מום אחר, ישחת עליו. מעשה בזכר של רחלים זkan ושערו מדלך, ראהו קסדור אחד, אמר, מה טיבו של זה. אמרו לו, בכור הוא ואינו נישחט אלא אם כן היה בו מום. נטל פגיון וצרם באזנו, ובא מעשה לפניו חכמים והתיירוה. ראה שהתרוי, והליך וצרם באזני בכורות אחרים, ואסרו. פעם אחת היה תינוקות משוחחים בשדה וקשרו זנבות טלאים זה לזו, ונפסקה זנבו של אחד מהם וברי הוא בכור, ובא מעשה לפניו חכמים והתיירוה. ראו שהתרוי, והלכו וקשרו זנבות בכורות אחרים, ואסרו. זה הכלל, כל שהיא לדעתו, אסור. ושלא לדעתו, מתר:

